

همه خانم‌ها تحصیلات حوزوی ندارند؛ خیلی‌ها در حد کلاس‌های نهضت آموزش دیده اند| هر شخصی که بخواهد درباره مباحث تربیتی و یا رفتارهای جنسی صحبت کند باید مدرک رسمی نظام روانشناسی را داشته باشد.

خانم‌های جلسه‌ای چه چیزهایی می‌گویند؟

به گزارش اسپاداناخبر، خبر فوری نوشته است: مهم نیست محفل سیاسی باشد یا مجالس سلبریتی‌ها، فرقی نمی‌کند اخبار اجتماعی را دنبال می‌کنید یا حتی دینی جنجال و حاشیه این روزها در هر موقعیتی خودش را به سوزن اصلی تبدیل می‌کند. جنجال‌ها این بار پای خود را به مجالس روضه زنانه رساندند و از زبان فردی که خودش را «خانم جلسه‌ای» معرفی کرده در قالب جملات «لباس خلبانی» یا «پرواز در آسمان» نمود پیدا کردند! احتمالاً بیشتر شما محتوای کامل این فایل صوتی را که در فضای مجازی به عنوان «راهکارهای زناشویی خانم جلسه‌ای» مطرح شد؛ شنیده باشید. مکالمه‌ای که بعد از انتشارش با واکنش گروه‌های مختلفی در جامعه همراه شد. بسیاری در صفحات مجازی خود به نقد این جلسات پرداختند و عنوان کردند که این جلسات باعث شکسته شدن حرمت دین می‌شوند و به مستعین خود اندوخته مذهبی اضافه نمی‌کند بسیاری از فعالان حقوق زنان هم به کارکرد مردانه این روزهای روضه‌های زنانه اشاره داشتند. در ادامه در گفت‌وگو با کارشناسان موافق و مخالف به آسیب‌شناسی مفاهیم پرداخته شده در جلسات قرآنی می‌پردازیم. اصل ماجرای جلسه چیست؟ این نخستین بار نیست که صدایی از جلسات قرآنی دست به دست می‌چرخد و در تلفن همراه بیشتر افراد جا خوش می‌کند. اندکی عقب‌تر بروید، حدود پنج ماه پیش. «می‌توستنی دهن‌تو بندی، تو این روایت نگفته آگه شوهر بد بود، گفته همه شوهرها، شاید برا همین اخلاقی که شوهرت بده.» صدایی که آن هم پس از انتشارش در فضای مجازی با اعتراض جامعه مذهبی همراه شد. نکته قابل توجه در هر دو صدای منتشر شده اما کوتاهی آن است. مریم طنانی، معاون فرهنگی مدرسه علمیه خواهران عصمت سمنان در اینبار می‌گوید: «امکان دارد که شخصی حین سوال پرسیدن با اصرار از خانم جلسه‌ای خواسته باشد که به او توضیح دهد. ممکن است این مساله مد نظر خود فرد هم نبوده باشد اما از سر اصرار افراد سوال کننده در جلسه مجبور به پاسخگویی در جلسه شده باشد.» وی تاکید می‌کند: «به طور کلی نمی‌توان به صرف انتشار چند دقیقه از صدا نمی‌توان موشکافی درباره این ماجرا داشت.» خانم‌های جلسه‌ای چه چیزهایی می‌گویند؟ بیشتر ما تصور می‌کنیم که در روضه‌ها و جلسات قرآنی باید مسائل مربوط به احکام، دین و شبهات مطرح شود. این درحالیست که این روزها در جلسات مسائل اجتماعی و گاه سیاسی هم مطرح می‌شود. دغدغه‌هایی که گاهی کاربردی هم هستند. اما اینکه مطرح شدن مسائل اجتماعی در جلسات صحیح است یا نه با اختلاف نظر همراه است. همچنین گاهی مسائلی در جلسات آموزش داده می‌شود که مناسب برای سنین پایین نیستند. پروانه سلحشوری، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی می‌گوید: «صحبت از مسائل و مشکلات در سطح فردی اما در جمع درست نیست. خصوصاً که ما در فرهنگ خودمان هم محدودیت‌هایی داریم اما غیر از مساله عناوین مطرح شده، توجه به محدوده سنی شرکت کنندگان در روضه‌ها هم از اهمیت برخوردار است.» طنانی نیز در اینبار می‌گوید: «ما در حوزه‌های علمیه برای هر رده سنی کارشناس جداگانه تربیت کردیم. این در حالیست که بیشتر افراد برای جلسات سراغ چهره‌هایی می‌روند که احتمالاً شهرت بیشتری دارند و نه تحصیل کرده در حوزه علمیه و آگاه به دین. همچنین خیلی از این خانم‌ها توجه نمی‌کنند که حرف‌هایی که فرد بیان می‌کند اصلاً مناسب سن شرکت کننده در مجلس هست یا نه.» عزیزه علی اصغری، مدیریت حسینییه بیت الزهرا (س)، درباره محتوای مطالب مطرح شده در جلسات برای سنین کم می‌گوید: «اینکه دختر بچه‌ها در جلسات شرکت کنند اقدام پسنیدیه‌ای است زیرا دین ما آنگونه است که باید از سنی که فرد به سن تکلیف می‌رسد از وظایف شرعی خود آگاه باشد اما اینکه چیزی گفته شود که برایشان مفید نباشد یا زودتر از سنشان باشد و به قول آذری‌ها چشم و گوششان باز شود از صواب و کار خیر به دور است.» تحصیلات خانم جلسه‌ای اهمیت دارد یا نه؟ بعد از حاشیه ایجاد شده اما سوالی در اذهان عمومی شکل گرفته؛ آیا همه خانم‌های مبلغ در جلسات دینی، تحصیلات حوزوی دارند؟ علی اصغری در این باره می‌گوید: «همه خانم‌ها تحصیلات حوزوی ندارند. من خیلی‌ها را می‌شناسم که در حد کلاس‌های نهضت آموزش دیدند و حتی احکام هم بلد نیستند و همین می‌شود که مسائل دین را به درستی مطرح نمی‌کنند یا اصلاً چیزهایی می‌گویند که در احکام وجود ندارد.» طنانی نیز در این باره می‌گوید: «اصولاً به اینکه تحصیلات فرد مبلغ چیست توجهی نمی‌شود و خیلی از خانم‌ها به صرف

تحصیلات حوزوی در جلسات مطرح نمی‌شوند و همین باعث انتقال اطلاعات غلط به افراد می‌شود. «نظارتی هست یا نیست؟ یکی از سوالات دیگری که در این گزارش سعی در پاسخ به آن داریم این است که آیا نظارتی بر جلسات قرآنی و مفاهیمی که خانم‌های جلسه‌ای مطرح می‌کنند وجود دارد یا نه؟ اصلاً آیا جلسات و یا افراد مبلغ مجوزی از ارگان یا نهاد مذهبی دارند؟ سلحشوری در این باره می‌گوید: «اغلب این جلسات در خانه‌ها برگزار می‌شوند و به طور سنتی از قدیم وجود داشتند و حتی پیش از انقلاب هم بودند و به حوزه خصوصی زندگی افراد باز می‌گردد.» طنانی نیز می‌گوید: «متأسفانه نظارت دقیقی روی جلسات وجود ندارد و تنها بعد از اینکه به ما می‌گویند به طور مثال در خانه‌ای یا جلسه‌ای مشکلی پیش آمده یا گفتاری نامتعارف بوده ما متوجه می‌شویم و در ادامه پیگیری می‌کنیم در غیر اینصورت تمام جلسات شهر از حوزه و سازمان تبلیغات مجوز ندارند.» علی اصغری اما در این باره نظر متفاوتی دارد و می‌گوید: «حسینیه من مجوز دارد. من تحصیلات حوزوی دارم و از طرف سازمان تبلیغات اسلامی مجوز گرفتم اما بسیاری از هیات‌ها و خانم‌ها هم مجوز ندارند و همین شده که تبلیغ غلط می‌کنند. شما فکر کن اگر روزی ۵۰ نفر مانند آن‌ها دین ما را غلط ترویج دهند اصلاً دیگر چیزی از دینمان باقی نمی‌ماند!» هرچیزی را هر کسی نگوید! همانطور که در ابتدای گزارش هم عنوان بسیاری به جای نقد به صدای پخش شده از جلسه دینی به تمجید از آن پرداختند و مطرح شدن مسایل زناشویی و بهداشت جنسی را نقطه عطفی در ادبیات دینی دانستند. اما سوال اینجاست که آیا هر شخصی با هر سطح سوادی می‌تواند به افراد توصیه کند؟ دکتر تقی ابوطالبی، روانشناس خانواده و استاد دانشگاه می‌گوید: «هر شخصی که بخواهد درباره مباحث تربیتی و یا رفتارهای جنسی صحبت کند باید مدرک رسمی نظام روانشناسی را که متولی امر است داشته باشد.» وی در ادامه عنوان می‌کند: «متأسفانه ما هنگامی که دانش کافی نداریم درباره هر مساله‌ای اظهار نظر می‌کنیم. دانش افزایی مفید است اما اگر اطلاعات غلط داده شود نتیجه عکس در جامعه خواهد داشت.» این روانشناس همچنین معتقد است: «اگر قرار است مسائل روانشناسی در قالب مذهبی بیان شود باید حتماً روانشناس یا مشاور مذهبی اطلاعات کافی در هر دو زمینه داشته باشند و بعد به مبحث ورود کنند. همچنین باید توجه کرد که چه کسی قرار است مسائل را گوش کند، متاهل است یا مجرد؟ یعنی مخاطب هم از اهمیت بالایی برخوردار است.» این روانشناس همچنین تکمیل می‌کند: گاهی هم هست که فرد مورد نظر مساله‌ای را بیان می‌کند که به باور قلبی برای خودش نرسیده یا شناخت کافی نسبت به آن ندارد یا حتی نمود حقیقی در زندگی ندارد که این هم قابل اتکا و استناد نیست. سلحشوری نیز درباره توصیه‌های این جلسات می‌گوید: «گاهی خانم‌ها درباره همه مسائل از خانم جلسه‌ای سوال می‌کنند اما واقعاً باید تامل کرد و از هرکسی نظر نخواست. همچنین هر فرد دیندار باید حرمت‌ها را رعایت کند چه در مطرح کردن مسائل و چه در نظرخواهی.» وی در پایان اضافه می‌کند: «خیلی از مسائل در چارچوب مسائلی است که مرجع تقلید باید به آن پاسخ گوید و هر فرد باید به مرجع تقلید خودش مراجعه کند.» چه کسی خانم جلسه‌ای شود؟ مساله دیگری که شاید پرداختن به آن در این مجال بد نباشد این است که کدام خانم صلاحیت خانم جلسه‌ای شدن دارد؟ همانطور که اشاره شد اغلب افراد پی سابقه تحصیلی خانم‌های جلسه‌ای نیستند. علی اصغری در این باره می‌گوید: «اگر قرار است فردی در جلسه‌ای سخنرانی کند بهتر است که به سابقه علمی او توجه کند. همچنین بیشتر به خانم‌های حوزوی یا مبلغ قرآنی مراجعه شود.» وی در ادامه می‌گوید: «به طور مثال خیلی از زنان هستند که با دستگاه اکو، دف، یا سایر آلات موسیقی به جلسات می‌روند و اصلاً از جلسه مذهبی چیز دیگری می‌سازند اما اگر از همان خانم سوال می‌پرسیم، نمی‌تواند پاسخ دهد. صرف اینکه صدای خوبی دارد در این حوزه معروف شده، این اتفاق خوبی نیست و باید درباره آن تامل و تحقیق بیشتری کرد.» چه کنیم تا بهتر شوند؟ اینکه در جلسات قرآنی چه مسائلی گفته شود، اینکه چه کسی باید وظیفه تبلیغ را بر عهده بگیرد همه و همه از جمله مواردی هستند که باید دقت در گزینش آن‌ها لحاظ شود. جلسات دینی که پیش از انقلاب هم وجود داشتند و گاهی اقدامات فرهنگی برای دختران و زنان صورت می‌دادند، نشانه‌هایی از فعالیت و اقدامات مثبت زنان مذهبی در جامعه دارد. گعده‌هایی که در کارهای خیریه پیشقدم هستند و حتی در فرهنگسازی برای زنان مذهبی هم کم نمی‌گذارند. اما ایجاد چنین حاشیه‌هایی می‌تواند نگاه منفی منتقدان را بیش از پیش به این جلسات حساس کند.

برچسب ها: [تفکیک جنسیتی](#) [1]

[حوزه علمیه](#) [2]